

از موسیقی و موسیقی دانان

آرش اسدزاده
کارشناس حقوق قضایی

شمع را خاموش کنند.

۲- کسی که خوابیده می‌توان او را بیدار کرد، ولی کسی که خودش را به خواب زده نمی‌توان او را بیدار نمود.

۳- پول ممکن است خوشبختی نیاورد، ولی بی‌پولی بدبختی به همراه دارد.

۴- خانه از پای‌بست ویران است / خواجه در بند نقش ایوان است
۵- یکی از اشکالات برخی از ما مردم این است که تا وقتی کسی را دوست داریم، معمولاً عیبش را نمی‌بینیم، حتا ممکن است عیبش را هم حسن بگیریم. ولی چنانچه رأی ما برگشت و او را دیگر دوست نداشتیم، در این صورت حسنش را هم عیب می‌بینیم!

۶- ما عاشقیم و خوش‌تر از این کار، کار نیست / یعنی به کارهای دگر اعتبار نیست

۷- تا احمق در جهان است، مفلس در نمی‌ماند.

۸- دیروز تاریخ است، فردا معماست، امروز زندگی‌ست.

۹- آینه گر نقش تو بنمود راست / خود شکن، آینه شکستن خطاست

۱۰- طپیدن‌های دل‌ها ناله شد آهسته آهسته / رسائر چون شود این ناله‌ها فریاد می‌گردد

۱۱- هزار دوست کم است و یک دشمن زیاد...!

۱۲- به نامرادی ما و مراد خویش مناز / که نه مراد تو ماند، نه نامرادی ما

۱۳- غم مخور، چندی آگه تیره شده چهره‌ی ما / غم‌خور، خورشید آگه رفته توی ابر سیاه / غم مخور سپیدی سحر می‌یاد / شب انتظار ما به سر می‌یاد / بازم آفتاب می‌شه / شبا مهتابی می‌شه / پر ابرها می‌ریزه / آسمون آبی میشه / آسمون آبی میشه

۱۴- بسی کاخ‌های صد ستون شکست و فرو ریخت، ولی... بی‌ستون هم چنان برجاست.

در خانمه باید گفت که اولاً، پیش از این، از میلاد کیایی مقاله‌بی در انتقاد از صدا و سیما در **ماهنامه‌ی حافظ** شماره‌ی ۲۳ (بهمن ۱۳۸۴) منتشر شده است. ثانیاً، میلاد کیایی عکسی از سردبیر **حافظ** را همراه خود و پروفیسور صادقی (جراح قلب، مقیم سوئیس) در این کتاب چاپ کرده است.

زندگی‌نامه‌ی میلاد کیایی در آغاز این کتاب به قلم عطاء‌الله خانبلوکی به‌چاپ رسیده و صفحات ۲۸۱ تا ۳۱۸ شامل تصاویر و اسناد است.

● **راز آشکارا**، پنجاه سال خاطرات هنری میلاد کیایی: در گفت‌وگو با سید علی‌رضا میرعلینقی، تهران، نشر نامک، ۱۳۸۷، ۳۲۸ ص.

میلاد کیایی، آهنگساز، نوازنده و پژوهشگر موسیقی در این کتاب که خاطرات اوست، برخی از سوژه‌های تجربه‌آمیز خود را که حاوی رازهای پنهان و آشکار است، به قلم آورده است.

مؤلف که از سوی شورای ارزشیابی هنرمندان کشور در رشته‌ی نوازندگی سنتور و آهنگ‌سازی دارای گواهینامه‌ی درجه‌ی یک است، با تشکر از عطاء‌الله خانبلوکی که او را در طرح تکریم هنرمندان شناسایی و از او قدردانی کرده است، مطالب بسیاری را به صورت مصاحبه با سید علی‌رضا علینقی به زبان آورده است.

لازم به یادآوری است که حدود هشتاد صفحه از مطالب و سوژه‌های خاطره‌آمیز این کتاب به شرح نامه‌ی خصوصی مؤلف، متأسفانه در اثر ممیزی کتاب در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، اجازه‌ی چاپ نیافته است.

لذا به چند جمله‌ی کوتاه و چند بیت شعر که از لابه‌لای مطالب این کتاب حذف گردیده، ذیلاً اشاره می‌گردد.

۱- اگر همه‌ی تاریکی‌ها دنیا جمع شوند، نمی‌توانند شعله‌ی یک

محمد بهارلو، عباس تهرانی، رضا بنفشه‌خواه، ملکه رنجبر، ابراهیمی، محمد میرنقیبی، محمدعلی سروش، حسن محمدی، رجا محمدی، سرهنگ علی اکبر ریحانیان‌پور، علی سیلانی، دکتر رضائی، فرحی، ناصر زرآبادی، شهروز ریحانیان‌پور.

در صفحات ۱۵۸ و ۱۵۹ این کتاب «سرود ایران زمین» یعنی نه بیت منتخب از قصیده‌ی پروفیسور سیدحسن امین به مطلع «ایرانی‌ام، ایران زمین را دوست دارم / از مشرق و مغرب همین را دوست دارم» با نیت کامل چاپ شده است. هم‌چنین شعری در بزرگداشت پرویز یاحقی اثر جلال مهدیانی که اول بار در مجله‌ی **حافظ** چاپ شد، در صفحه‌ی ۹۱ این کتاب نقل شده است. در این کتاب، دست خط ترانه‌سرای معروف بیژن ترقی و معینی کرمانشاهی و نیز اشعاری از دکتر بیژن سمندر، سیروس احمدی‌فر، زهرا بوالحسنی (زهره)، پدram نویسرکانی و فضل‌الله دروش چاپ شده است.

● نقش شعر و غزل در موسیقی آوازی ایران،

حبیب‌الله نصیری‌فر، تهران، انتشارات نگاه، ۱۳۸۰، ۵۱۲ ص.
مؤلف این اثر، حبیب‌الله نصیری‌فر که نزدیک بیست جلد کتاب درباره‌ی موسیقی، موسیقی‌دانان و شاعران و هنرمندان تألیف کرده است، در این کتاب تعداد زیادی از غزلیات ارزنده‌ی قدما و معاصران را که با رعایت تناسب برگزیده‌اند و دستگاہی که آن غزل را در آن می‌توان خواند، تعیین کرده‌اند. امتیاز دیگر این کتاب، آن است که مؤلف شرح حال سراینده‌ی هر غزل را آورده است.

غزلیات معاصران در این کتاب شامل اشعار این شاعران است: ملک‌الشعرا بهار، شهریار، علی‌اکبر شیدا، عارف، عشقی، رهی معیری، بیژن ترقی، نظام وفا، ادیب برومند، فروزنده اربابی، ژاله اسفهان‌ی، پروین دولت‌آبادی، رحیم فضلی، نوذر پرنگ، مهدخت مخبر، عماد خراسانی، ایرج دهقان.

● آوای سرود (۲)، گردآوری و تنظیم بهمن فردوسی، تهران،

رهام، ۱۳۸۷، ۱۶۸ ص.

بهمن فردوسی، ویولونیست و آهنگ‌ساز معاصر در دومین مجلد این کتاب ۱۴۸ آهنگ و شعر متنوع را برای فراگیران موسیقی و خاطرہ‌پردازان هنری گردآوری، تنظیم و چاپ کرده است. مقدمه‌ی این کتاب به قلم عبدالرفیع حقیقت (رفیع) مؤلف و پژوهشگر تاریخ و فرهنگ ایران است که اخیراً یکی از کتاب‌های او در مصر از فارسی به عربی ترجمه شده است.

هشت صفحه‌ی آخر کتاب آوای سرود (۲) شامل تصاویر مختلف تکی و دسته‌جمعی مؤلف است که از آن میان موسیقی‌دانان و هنرمندان زیر را می‌توان نام برد:

پرویز یاحقی، علی تجویدی، همایون خرم، جواد لشکری، بزرگ لشکری، حسین طیبی، حبیب‌الله بدیعی، عباس شاپوری، قاسم جبلی، عبدالحسین مختاباد، جهانگیر کامیان، محمود نیکو، منصور هوتی،

پروفیسور سیدحسن امین، دکتر مهدی ماحوزی، کامال زین‌الدین (رییس انجمن ادبی کمال)، مهندس همایون خرم بهمن فردوسی (نویسنده‌ی کتاب آوای سرود)، سرهنگ علی‌اکبر ریحانیان‌پور